

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 859. Usque Ad Annum 887

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117875

§. 21. Rotadi Suessionensis Causa.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66112](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66112)

eorum Bona Fisco addicantur, & ipsi ex-
 communicentur. Pœnæ in præcedenti-
 bus Capitularibus statutæ renovantur.
 Optimates rapinarum a suis Vasallis &
 familiaribus commissarum rationem red-
 dere teneantur. Eos Episcopi excom-
 municent, donec damna illa refarciant,
 & subditos ad peragendam pœnitentiam
 compellant. Episcopus qui suo officio,
 cum castigandi Optimates aliive tenuio-
 ris conditionis homines essent, defuerit,
 a Communione Confratrum suorum ex-
 cludatur. Sed tam exigua erat istarum
 legum reverentia, ut malis non tam me-
 derentur, quam proderent, esse illa re-
 mediis longe majora.

§. XXI.

Rotadi Sueffionensis causa.

Rotadus Episcopus Sueffionensis quere-
 lam contra sententiam, in se anno su-
 periore ab Hincmaro Metropolita suo
 latam, ad Concilium Pistense detulit. Is
 jam ultra annos triginta Sedem Episco-
 palem Sueffionensem tenens, cum alteri
 Rotado anno octingentesimo trigesimo
 primo successisset, circa annum octingen-
 tesimum quinquagesimum octavum
 quemdam suæ Diœcesis parochum, cum
 muliere in flagranti scelere deprehen-
 sum, & pudendum in modum mutila-
 tum, in Concilio triginta trium Episco-
 porum

Sæculum IX.
 A. C. 862.

An. Bert.
 862. Coint.
 an. 831. n. 29.
 Lib. Rot. to.
 8. Conc.
 p. 787.

Sæculum IX. porum ad iudicium vocavit, depofuit, &
 A.C. 862. alium in ejus locum fuffecit. At Hinc-

marus pridem Rotado infensus post la-
 psum trium annorum hunc Presbyterum
 restituere molitus est. Quippe illius
 Presbyteri Successorem in Ecclesia, die
 Dominica, Missam pro populo celebrare
 parantem apprehendi, & ad se addu-
 ci jussit, excommunicavit & in carce-
 rem compegit. Priorem vero Paro-
 chum restituit, tanquam injuste a Rota-
 do depositum. Rotadum deinde que-
 relas moventem Hincmarus in Concilio
 Provinciali ad S. Crispinum Sueffione an-
 no octingentesimo sexagesimo primo tan-
 quam contumacem Communione Epis-
 copali, usque dum pareret, privavit.

An. Bert.

861. to. 8.

Conc. p. 736.

Lib. Rot. to.

8. Conc. p.

785.

Contra hanc igitur Sententiam Ro-
 tatus in Concilio Pistensi actionem mo-
 vit, & Hincmaro econtra postulante, ut
 sua sententia confirmaretur, ad Sacram
 Sedem appellavit. Totum acquievit
 Concilium, & Hincmarus, cum repugna-
 re non posset, Rotado diem præstitui vo-
 luit, qua iter Romam ingrederetur. Ro-
 tatus sine mora Sueffionem rediit, &
 omnibus ad profectionem Romanam
 præparatis, ad Regem Carolum, Domi-
 num suum, & ad Hincmarum Metropo-
 litam dedit Epistolas, quibus Ecclesiam
 suam se absente commendabat. Presby-
 terum quoque, cujus Depositio hujus li-
 tis

tis causa erat, data Epistola iussit Ro-
mam proficisci, ubi una secum iudicium
subiret. Per eundem Tabellarium cui-
dam Episcopo amico suo misit commen-
tarium, in quo ea conscripserat, quæ E-
piscopis, in suam condemnationem non
consentientibus, essent suggerenda, ut ad
eum defendendum instruerentur.

Episcopus ille Rotadi amicus apud
Regem tunc non erat; sed Hincmaro
præsenti nescio quis indicavit, Presby-
terum Epistolarum latorem habere com-
mentarium ad Episcopos directum. Ille
protinus permovit Regem, ut Episcopos,
quotquot adhucdum aderant, convoca-
ret, quibus præsentibus Presbyterum jus-
sit reddere Epistolas, quas haberet ad
Concilium datas. Ille vehementer re-
pugnare & dicere, neutiquam se ad Con-
cilium missum esse; sed frustra, quippe
Rege imperante commentarium exhibe-
re coactus est. Hincmarus vero dice-
re, quod hoc facto Rotadus appellandi
ad Papam animum abjecisset, seque rur-
sus Episcoporum Iudicio submisisset. Er-
go ipso auctore Rex Trasulfum Abbatem
Corbejensem Sueffionem mittit, qui ma-
xima celeritate illo contendens prius
advenit, quam Rotadus discessisset. Tum
Ecclesiæ vestibulum ingressus publice
Regis & Archiepiscopi nomine vetuit,
ne quis Rotadum in hoc itinere comita-
retur.

Sæculum IX.
A. C. 862.

Rotadus
Sueffionen-
sis.

Sæculum IX. retur. Rotadus, ignorans novi manda-
A. C. 862. ti causam, profitebatur velle se Romam
 ire, & appellationis suæ causæ vacare.
 Sed non auditur & custodiæ traditur.
 Tum Synodo in Ecclesia S. Medardi
 Sueffione convocata Rex ipse adest.
 Hincmarus tres ad Rotadum mittit E-
 piscopos cum mandato; Rotadus ad
 Concilium veniret. Ille respondet, non
 audere se ire contempta S. Sedis aucto-
 ritate ad quam appellasset, & jam secun-
 do appellaret. Episcopi ejus responsi-
 ad Synodum relato, statim secundo &
 tertio mittuntur, ut eum ad Concilium
 vocarent, & constanter renuentem in-
 vitant, ut saltem veniret in locum Con-
 cilio proximum ad colloquendum Regi
 data fide, incolumem fore. Clericis Ec-
 clesiæ Sueffionensis, qui cum ipso erant
 suadentibus, ut ad Regem iret, consen-
 sit, & ad illum locum deduci se passus
 est vestibus indutus Sacerdotalibus in pe-
 ctore Evangelium & Crucis lignum ge-
 rens; quod forte faciebat magis ob re-
 verentiam Regis, quam ut timori sui
 consuleret.

Solus in conclave prope fores Con-
 cilio deductus misso ad Regem Diacono
 cui nomen Luido, rogat, ut sibi licere
 Regi loqui. Venit Rex, & Rotado eum
 obtestante, ut sibi libertatem jam prius
 concessam Romam eundi non adimeret.

*hæc licentia, inquit, potius a Concilio & Sæculum IX.
Metropolita tuo petenda est; ego enim, A. C. 862.
quidquid Episcopi decreverint, exequor.*

His ad Concilium regreditur. Iterum mittuntur ter Episcopi, qui Rotado jam precibus, jam minis vehementer instant, ut in Concilium ingrederetur. Ipse in proposito immotus, in ipso conclavi arcte custoditur, dum Synodus, cui Hincmarus præerat, in eum sententiam pronunciat & ab Episcopatu deponit. Mittuntur tres Episcopi, qui cadentibus lacrymis sententiam denunciant. Ipse in terram se demittens per Deum obtestabatur, ne hujus causæ judicium sibi arrogarent, sed libertatem eundi Romam relinquerent. Mox comprehensus in quodam Monasterio carceri includitur. Alius postea Episcopus in Ecclesia Sueffionensi electus. (*).

§. XXII.

Hincmari Tractatus de Lotharii Divortio.

Sub idem ferme tempus redditur Hincmaro Libellus continens quæstiones *De Div. Loth. & Th. to. I. p. 557.* viginti tres de divortio Regis Lotharii & Theutberga, quem miserant complures viri spectati tum Ecclesiastici tum Laici, roga-

(*) Hincmarus in hac causa nec Canonice, nec bona fide egisse videtur,